

T

ZPRAVODAJ NÁRODNÍ RADY SFŘ 2009—2012

ČÍSLO 4

ÚNOR 2010

Uvnitř naleznete: Z jednání NR, Historie ostatků sv. Anežky, Dějinný přínos františkánů a dominikánů (katecheze sv. Otce), Ještě ke konferenci

Nápis ve sněhu

Včera ráno před naším domem stálo auto. Celé zasněžené a do toho sněhu kdosi napsal velkými tiskacími písmeny: tati, miluju tě!

Úplně mi to vyrazilo dech. Co jsme se načetli různých veřejných vyznání lásky k Honzům, Jirkům, Ilonám a Terezám vyřezané do laviček, stromů, načmárané po zdech, plotech a jiných koutech naší milé vlasti. Dokonce jsem na ty nápisy vzpomínala s nostalgií letos v létě, při návštěvě jednoho turistického centra. Zamilovaných nápisů ubylo. Bud' se to zdá dnešním mladým naivní a trapné anebo lásky celkově prostě ubylo, udělala jsem tehdy rychlý závěr.

A teď mi někdo neznámý přímo pod nos pověsí takovéhle vyznání, jež obrací naruby nejen úbytek lásky, ale všechny studie o současné rozpadající se rodině, jejíž členové, pokud jsou vůbec kompletní, mezi sebou nekomunikují, o dnešních mladých, kteří rodiči pohrdají, dokonce ten nápis vyvrátil i současný tvrdý soud nad otci, kteří neplní svou funkci hlavy rodiny a o děti se nestarají.

Jak je slovo mocné! Celý den nápis na autě držel, odoláváje všem povětrnostním změnám a jako neživý apoštol volal do

(Pokračování na stránce 3)

Dal vám za oděv peří, k létání křídla a všechno, co potřebujete. Dokonce vás mezi svými tvory učinil vznešenými...

I. Cel. XXI

Zrajeme nebo jenom stárneme?

Člověk stárne od svého narození – to je biologický proces, který běží ať chce nebo nechce. My křesťané máme jednu velkou výhodu na rozdíl od těch, kteří nevěří v našeho Pána Ježíše Krista, a již je třeba co nejčastěji si uvědomovat: Oni pouze stárnou, ale my zrajeme. A v tom je velký rozdíl. Ale člověk zraje jen když si to:

- 1) uvědomuje;
- 2) prosí Pána o pomoc;
- 3) chce plnit Jeho vůli;
- 4) na sobě pracuje.

Takže, když si uvědomíme, že **zrajeme** (což především potřebuje moudrost a trpělivost i se sebou samým!) a nejenom stárneme, měli bychom si též uvědomit, že tím také vrůstáme do Božího království, které už je zde! Všimněte si procesu životního zrání a dozrávání u světců a zejména našeho otce sv. Františka.

A co nás čeká:

Do domu Hospodinova půjdeme s radostí - Žalm 122 (121). Beru i ten dodatek: „s radostí?“ Ano, s radostí! Udělejme si pro sebe předsevzetí pro zrání v tomto roce:

- 1) Přípravovat se na vstup do Hospodinova domu a těšit se.
- 2) Radovat se a vychutnávat to, co nám právě teď Pán dává.

Všimněte si, jak v textech knih Nového zákona se stále píše o radosti. Adventních začíná slovy „Radujte se stále v Pánu“. Na rozdíl od současných médií, kde nás jen straší a vyhrožují. Ano, Kristovo evangelium je skutečně radostná zvěst i pro nás v roce 2010.

Ke komu půjdeme Pane - Ty máš slova života věčného!

František Reichel

ZASEDÁNÍ NÁRODNÍ RADY NBS SFŘ V ČR 2009 – 2012

Zápis z jednání NR dne 16.1.2010

č.zápisu: 3

Přítomni: Václav Němec OFS, Karel Ženišek OFS, Karel Makonj OFS, Marie Magdalena Janáčková OFS, František Novák OFS, Markéta Strašíková OFS, Lubomíra Kmentová OFS, Marta Ševelová OFS, P. Bonaventura Štivar OFM Cap., P. Sebastian Kopec OFM Conv., P. Antonín Klaret Dabrowski OFM

Host: br. František Reichel OFS

Místo a doba jednání: Brno, klášter kapucínů, 9.30 – 14 hod.

1. Koordinační tým

a) Národní ministr seznámil NR s pracovní verzí rozpracovaných závěrů GK k životu sekulárních františkánů ve světě nazvanou „Naše přítomnost ve světě“, kterou NR projednala s tím, aby po zapracování drobných připomínek byl text zveřejněn ve Zpravodaji a na jarním formačním semináři projednán (příloha č. 1), na základě vzešlých podnětů a připomínek dopracován a předložen příštímu zasedání NR ke schválení.

b) Zástupce NM seznámil NR s pracovní verzí rozpracovaných závěrů GK k františkánské mládeži nazvanou „Františkánská mládež v ČR a její spolupráce se SFŘ“, kterou NR projednala s tím, aby po zapracování drobných připomínek byl text připraven k projednání na podzimním formačním semináři po předchozím zveřejnění ve Zpravodaji a případných konzultacích s I. řádem a dostupnou mládeží.

c) Z diskuse o komunikaci vyplynulo, že v této oblasti je potřeba zlepšit využívání našich webových stránek. Tato záležitost bude projednána na jarním formačním semináři a závěry předloženy příštímu zasedání NR k rozhodnutí. (sr. Marta Ševelová, P. Bonaventura)

d) Hospodář informoval o příjmech a výdajích za kalendářní rok 2009 (příloha č. 2)

e) Zástupce v mezinárodní radě informoval o došlé poště z mezinárodní rady v 2. pololetí 2009 a odpovědi na náš návrh na pravidelné setkávání zástupců středoevropské skupiny NBS SFŘ, kdy nám bylo navrženo spíše zvážit zajištění pořádání Evropské konference SFŘ v Praze v roce 2012. NR uložila sr. Marii Janáčkové a br. Františkovi Reichlovi získat od mezinárodní rady konkrétní informace potřebné pro posouzení možnosti pořádání této akce u nás a rozhodne až po jejich obdržení.

f) NR schválila program Mariánské pouti Prahou (příloha č. 4) a rozhodla pozvat na ni zástupce středoevropské skupiny NBS SFŘ. Schválila i program setkání zástupců a pozvánky pro ně. Organizační záležitosti s tím spojené zajistí br. František Reichel, který o aktuálním stavu zajištění těchto akcí bude informovat NR na jejím příštím zasedání.

g) NR schválila dotisk 700 ks publikace „Naše sestra Anežka“.

2. Sekretariát

a) Členové NR (delegáti NM) informovali o uskutečněných VK v MBS Jablunkov, MBS Podolí a MBS Brno-Husovice, BPV v MBS Zlín.

b) NM upozornil členy NR na nutnost archivace příslušných dokumentů z loňského roku.

3. Formační tým

a) Formátor předložil NR program jarního formačního semináře 19.3.-20.3.2010 v Brně – Petrinu, který byl schválen (příloha č.5)

b) NR schválila návrh NM, aby účastníkům formačních seminářů byl hrazen nocleh z prostředků NR.

4. Konference národních duchovních asistentů

Národní duchovní asistenti rozešlou svým duchovním asistentům MBS materiály k františkánské mládeži, které jim zaslal předseda konference a povzbudí je k práci s mládeží.

Datum dalšího zasedání NR: 17.4.2010 v 9.30 hod., Brno, klášter kapucínů.

Přílohy:

1) Naše přítomnost ve světě

- 2) Příjmy a výdaje v roce 2009
 3) Program Mariánské pouti Prahou
 4) Program jarního formačního semináře
 Zapsal: Marta Ševelová

Kontroloval: Václav Němec

Přílohy naleznete na konci v oddíle „Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady“

Řeholní sliby a zodpovědnost

Členové SFŘ – bratři a sestry složením slibů profes se stávají plnohodnotnými Božími pomocníky. Spolupracují s kněžími na Božím plánu. Ve své podstatě je to práce nejušlechtlejší, protože uskutečňuje v praxi ty neomylné pravdy, které Bůh lidstvu, stále opakovaně, předkládá. Proto je služba Pánu Bohu nad jiné důležitá a potřebná. Tuto skutečnost by si měli stále opakovat ti, kteří se na cestu evangelního života vydali dobrovolně a svobodně.

Svět, strháván do propasti negace a hlubin konzumu, nedává lidstvu žádnou šanci na záchranu: jednotlivců, národů ani samotného světa. Na nás je, abychom nesli každý svůj osobní kříž a společně kříže národní i světové, což je situace nesmírně náročná a těžká.

Na svých životních cestách si máme být vzájemně nápomocni v nesení svých křížů: laici nevěřícím, a o to

více členové SFŘ. Každý máme svoji nezastupitelnou úlohu v Božím plánu a Bůh s námi počítá!

Jak se k této skutečnosti staví někteří bratři a sestry, kteří po mnohaleté evidenci ve společenstvích nejsou schopni své závazky a povinnosti plnit? Ačkoliv je jim dána dlouhodobá šance k nápravě, nedokázali této možnosti využít. Škoda: jejich osobní, pro společenství, pro celý národ, pro Boží plán. A jako bumerang zpětně i pro celé lidstvo.

Takové případy nespolečné se řeší pozastavením členství, i když existují výjimky, kdy podobné neplnění závazků má své vážné důvody. Většinou je to však spíše vlažnost ve víře, apatie, lhostejnost. Ačkoliv, pokud by člověk opravdu postavil Pána Boha na první místo ve svém životě, tato nepříznivá situace by nemohla nastat.

Všichni jednou staneme před Boží tváří a mělo by být naším prvořadým

zájmem, abychom Bohu přinesli plnou náruč dobrých skutků!

Život není vůbec lehký, každý hledáme svou životní cestu zcela individuálně. Oč lehčeji se nám po ní kráčí v doprovodu nebeského Otce, který nás vede starostlivě a soucitně za ruku! Nezabavujme se této šance k doprovodu a štědře rozdávejme pozitivní životní zkušenosti s Bohem lidem okolo nás. Lidé touží a hledají ten největší poklad a smysl života, budme jim proto nápomocni! Staňme se jejich navigátory k lásce, ke štěstí, spokojenosti, rovnováze, pokoji! Všichni se vzájemně potřebujeme! Vytrvejme v oddanosti vládci celého vesmíru – Pánu Bohu!

Na této cestě přeji vám všem – pokoj a dobro!

Anežka Marie Suchánková
 Ministryně MBS Uherské Hradiště

Bratři kapucíni pořádají

21. – 26. února 2010

v klášteře na Hradčanech

exercicie

na téma:

Moje křížová cesta

Duchovní cvičení vede ve spolupráci s bratry kapucíny

P. Miloš Szabo

žičkovský farář

Bližší informace: <http://poutnidum.kapucini.cz>

Nápis ve sněhu

(Pokračování ze stránky 1)

dnešního studeného, vyprahlého světa nepochopitelná slova o lásce – dokonce o lásce k rodičům. Do světa počmáraného sprostárnami, graffiti, volebními hesly.

Snad proto byl ten nápis tak nesmělý, tak málo trvanlivý.

Jak dlouho může vydržet nápis ve sněhu? Druhý den už auto před domem nestálo. A před jízdou se musí auto očistit, takže ten nápis už asi neexistuje. Ale ten jeden den v naší ulici všichni věděli, že ještě existují tátové a že jsou milováni. Díky.

Věra Eliášková

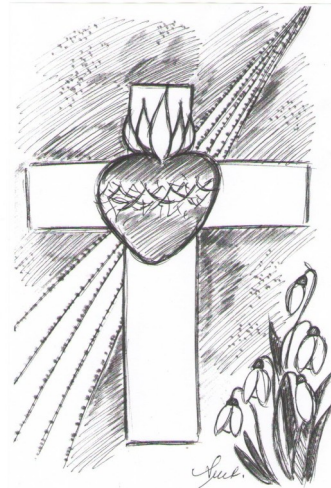
Nový kostel sv. p. Pia v San Giovanni Rotondo - převzato z www.padrepio.it

RODINY NA CVILÍNĚ

Mnozí z nás jsou poutníky, kteří rádi navštěvují krásná a vzácná místa. Jedním z nich je Cvilín u Krnova a právě o něm chci napsat pár řádků a mnohé pozvat na toto mimořádné místo na mimořádnou akci.

Před třinácti lety se zde konalo 1. Františkánské setkání mládeže. I já jsem se tehdy, ač už vdaná, počítala za mládež. Bylo mi 21. Sloužili jsme s manželem na tomto setkání zpěvem, ale také vším, co bylo potřeba. A také jsme čerpali sílu z Eucharistie, pozorně naslouchali přednáškám a svědectvím mnohých vzácných a zajímavých hostů (jednou nás navštívil žijící spolubratr otce Pia nebo devadesátiletý spolubratr otce Maxmiliána M. Kolbeho - poslední z žijících), těšili jsme se na skupinky, kde jsme si mohli své dojmy probrat s jinými či se radovali a tančili při koncertech českých nebo polských skupin. Uplynulo 13 let a my stále na toto setkání jezdíme. Už ne ale tak bezstarostně jako mládež. Z tehdejší mládeže se snad stali trochu dospělí. Program je stále pestrý, nabitý a zajímavý. Už se ale nelze všeho tak plně účastnit, protože s námi jezdí i naše děti. Od miminek v bříšku až po rychle

rostoucí rošťáky. Ale i takto se nejen my, ale i ostatní rodiny, které tady „vyrostly“, na toto setkání moc těší. A když nás náhodou napadne, že už jsme na to staří, jsou to právě naše ratolesti, které nás nenechají nejet. I ony už se těší na své malé kamarády, které vidí jednou za rok, ale i na kamarády velké, hlavně řeholní sestry, které se pro ně stávají nejhodnějšími a nejusměvavějšími tetami i na bratry řeholníky, se kterými je ta největší legrace. Věříme, že to má smysl, i když už si všechny přednášky neposlechneme a z koncertů musíme odjíždět kvůli dětem dříve. Snad to budou právě naše děti, které budou jednou také následovat stopy Františka za Pánem. Svět věřících snad bude pro ně normální, běžný, ale i výjimečný a krásný. A jsme také povzbuzováni duchovními otci, že i pro mládež jsou naše rodiny snad dobrým svědectvím. A tak chci svým krátkým povídáním pozvat mládež od 14 let až po nás, mládežníky dospělé. Přijďte mezi nás. Posilněte naši skupinku pro rodiny. Setkání probíhá většinou kolem prvního víkendu v červenci, oběd dostáváme a o ostatní jídlo se staráme sami. Bydlíme buď ve

APOKALYPSA

Anežka Marie Suchánková

Celý svět úpí v soužení,
celý svět nese kříž.

Zvedneme hlavu v trápení,
na kříži Pán Ježíš
za nás se na smrt vydal
z velké lásky své,
by nám vykoupení dal –
z hříšnosti nezměrné!

Ruku nám podává,
aby nám život ulehčil,
lásku nám rozdává
na celý čas i dlouhých chvil.

Zachraňme Zemi,
nedovolme zničení;
i s lidmi všemi –
za Božího přispění!

Děkujme Bohu,
stále prosme zas,
čekáme dobu –
přišel jeho Čas!!!

vlastních stanech, z čehož jsou nadšené děti nebo pod cvilínským kopcem v základní škole.

Jezdíme z Opavy, Šumperka, ale i z Brandýsa. Nelekejte se proto ani vzdálenosti. V tichu kostela zde určitě i na vás čeká Pán, který vás zde chce oslovit a Matka Boží Sedmibolestná. A pak ještě skvělí kněží, bratři i řeholní sestry, společenství, které vás rádo přijme mezi sebe.

Bližší informace se máte možnost dozvědět před prázdninami z plakátků, které jsou v celé republice nebo na internetových stránkách: www.minorite.cz

Dějinný přínos františkánů a dominikánů

Katecheze sv. otce Benedikta XVI. Při generální audienci ve středu 13. ledna 2010 v aule Pavla VI ve Vatikánu

Draží bratři a sestry!

Na počátku nového roku pohledme na dějiny křesťanství, abychom spatřili, jak se dějiny rozvíjejí a jak mohou být obnoveny. V nich můžeme vidět, že svatí, vedeni Božím světlem, jsou autentickými reformátory života církve i společnosti. Učitelé svým slovem a svědkové svým příkladem dovedou prosazovat trvalou a hlubokou církevní obnovu, protože jsou sami v hloubi obnovy a mají kontakt s opravdovou novostí, kterou je přítomnost Boha ve světě. Tato útěšná realita, tedy že se v každé generaci rodí svatí a přinášejí kreativitu obnovy, neustále provází dějiny církve uprostřed smutku a záporných aspektů její cesty. Století za

stoletím totiž pozorujeme, že se rodí také síly reformy a obnovy, protože novost Boha je neúprosná a dává vždycky novou sílu k cestě vpřed. Tak tomu bylo i ve 13. století se vznikem a mimořádným rozvojem žebavých řádů, jež byly vzorem velké obnovy v nové dějinné epoše. Byly tak nazývány pro svou charakteristickou vlastnost: žebrání, tedy pokorné dožadování se ekonomické podpory od lidí, aby mohly žít slib chudoby a plnit své vlastní evangelizační poslání. Z žebavých řádů, které v té době vznikly, jsou nejznámější a

nejdůležitější bratři Menší a bratři Kazatelé, známí jako františkáni a dominikáni. Byly tak nazvány podle jmen svých zakladatelů, totiž Františka z Assisi a Dominika Guzmana. Tito dva velcí světcí měli schopnost číst s porozuměním ve „znameních doby“ a vytušit výzvy, s nimiž se měla církev jejich doby vyrovnat.

První výzvu představovala expanze různých skupin a hnutí věřících, kteří - ačkoli byli inspirováni legitimní touhou po autentickém křesťanském životě - stavěli se často mimo společenství věřících. Stáli v hluboké opozici proti bohaté a krásné církvi, jež se vyvinula právě rozkvětem mnišství. V nedávných katechezích jsem se zabíral mnišskou komunitou v Cluny, která stále přitahovala mládež a tedy vitální síly, jakož i bohatství a majetky. Logicky se tak nejprve rozvinula církev bohatá na majetky a také nehybná. Proti této církvi stála idea, že Kristus přišel na svět chudý a že pravá církev by měla být právě církví chudých. Touha po autentickém křesťanském životě tak stanula proti empirické realitě církve. Jde o takzvaná pauperistická

středověká hnutí. Ta ostře odmítala způsob života kněží a mnichů té doby, obviňovaných ze zrahy evangelia a z toho, že nepraktikují chudobu jako první křesťané. Tato hnutí budovala proti službě biskupů svou vlastní „paralelní hierarchii“. Například hnutí katarů nebo albigenských začala nově hlásat antické hereze, jako např. znevažování a pohrdání materiálním světem. Opozice proti bohatství se rychle stává opozicí proti materiální realitě jako takové, negací svobodné vůle a potom dualismem, podle něhož existuje princip zla jako

rovnocenný Bohu. Tato hnutí měla úspěch zvláště ve Francii a v Itálii, nejenom svou pevnou organizací, ale také proto, že poukazovala na reálný nepořádek v církvi, způsobený málo příkladným jedním ruzných

exponentů z řad kléru. Františkáni a dominikáni ve stopách svých zakladatelů naopak ukázali, že bylo možno žít evangelní chudobu, pravdu evangelia jako takového bez oddělování se od církve; ukázali, že církev zůstává pravdivým, autentickým místem evangelia a Písma. Dominik a František dokonce právě z vnitřního společenství s církví a s papežstvím vydolovali sílu svého svědectví. Svou zcela originální volbou v dějinách zasvěceného života se členové těchto řádů nejenom zříkali vlastnictví

osobního majetku jako to činili řády dovedly šťastně vycházet mniši již ve starověku, ale nechtěli mít ani pozemské komunity a nemovitosti. Měli tak v úmyslu dosvědčovat krajně strohý život, aby byli solidární s chudými, a důvěřovat jenom v Prozřetelnost, žít každý den z Prozřetelnosti, z důvěry, že se dávají do Božích rukou. Tento osobní i komunitní styl žebravých řádů, sjednocených naprostým přilnutím k učení a autoritě církve, byl velmi ceněn Papeži té doby, jako byli Inocenc III. a Honorius III., kteří nabídli plnou podporu těmto novým církevním zkušenostem, v nichž rozpoznali hlas Ducha. A plody nechyběly: pauperisticky orientované skupiny, které se oddělily od církve, znovu vstoupili do církevního společenství nebo se pomalu zmenšovaly až zanikly. Také dnes, přestože v životě společnosti často převažuje „mít“ nad „být“, existuje značná vnímavost vůči příkladům chudoby a solidarity, které svými odvážnými rozhodnutími věřící podávají. Ani dnes podobné iniciativy nechybějí: hnutí, která vycházejí skutečně z novosti evangelia a žijí ho radikálně; dávají se do rukou Božích, aby sloužila bližním. Svět, jak připomněl Pavel VI. v *Evangelii nuntiandi*, rád naslouchá učitelům, když jsou zároveň svědky. Je to poučení, na které při šíření evangelia nikdy netřeba zapomínat. Kdo v první řadě sám žije to, co hlásá, je zrcadlem božské lásky.

Františkáni a dominikáni byli svědky, ale také učitelé. Dalším požadavkem jejich doby byla totiž náboženská výuka. Nemálo věřících laiků, kteří bydleli v rozšiřujících se městech, toužilo vést duchovně intenzivní křesťanský život. Snažili se proto prohlubovat své poznání víry a nechat se vést na svízelné, ale vzrušující cestě svatosti. Žebravé

řádů dovedly šťastně vycházet vstříc také další nezbytnosti: hlásat evangelium v jednoduchosti, hloubce a velkoleposti bylo účelem a patrně hlavním účelem tohoto hnutí. S velkou horlivostí se totiž věnovaly kázání. Velmi početní byli věřící, často skutečné davy, které se shromažďovaly, aby naslouchaly těmto kazatelům v kostelech i na volných prostranstvích, vzpomeňme např. na svatého Antonína. Probíraly se argumenty blízké životu lidí, zejména pěstování teologálních a mravních ctností s konkrétními, snadno srozumitelnými příklady. Kromě toho se učilo způsobům života modlitby a zbožnosti. Např. františkáni intenzivně šířili úctu ke Kristově lidství a snahu napodobovat Pána. Nepřekvapuje proto, že bylo mnoho věřících, žen i mužů, kteří se rozhodli nechat se na křesťanské cestě doprovázet bratry františkány nebo dominikány, vyhledávanými a ceněnými duchovními vůdci a zpovědníky. Vznikala tak sdružení věřících laiků, kteří se inspirovali spiritualitou svatého Františka a svatého Dominika, vhodnou pro jejich životní stav. Jde o tzv. třetí řád, jak františkánský, tak dominikánský. Jinými slovy, nabídka „laické svatosti“ si získala spoustu lidí, což Druhý vatikánský koncil připomněl slovy, že povolání ke svatosti není vyhrazeno jen některým, ale je univerzální (srov. *Lumen gentium*, 40). Ve všech životních stavech, podle požadavků každého z nich, se nachází možnost žít evangelium. I dnes každý křesťan musí směřovat k „vysokému měřítku křesťanského života“, ať již patří do jakéhokoli životního stavu.

Ve středověku natolik vzrostl význam žebravých řádů, že se laické instituce, organizace práce, starobylé cechy i samotné

občanské autority často dožadovaly duchovní rady u členů těchto řádů při navrhování svých statut a někdy i při řešení vnitřních či vnějších sporů. Františkáni a dominikáni se stali duchovními animátory středověkých měst. S velkou intuicí uvedli do praxe pastorační strategii, jež byla vhodná pro transformaci společnosti. Poněvadž se mnoho lidí stěhovalo z vesnic do měst, budovali si konventy už nikoli ve venkovských, ale městských zónách. Aby mohli konat svou činnost ve prospěch duší, bylo nutné stěhovat se podle pastoračních požadavků. Žebravé řády svým dalším zcela inovačním krokem opustily princip setrvání na jednom místě, jež byl klasický ve starověkém mnišství, a vybraly si jiný způsob. Bratři Menší a Kazatelé s misijním zápallem cestovali z místa na místo. V důsledku toho byli organizováni zcela jinak než většina mnišských řádů. Na místo tradiční autonomie, které se těšil každý klášter, kladli značný důraz na řád jako takový a na generálního představeného, jakož i na strukturu provincií. Mendikanti tak byli více disponibilní pro nároky univerzální církve. Tato flexibilita umožnila, aby schopnější bratři byli posíláni na specifické misie, a žebravé řády tak dosáhly do severní Afriky, na Blízký východ a na sever Evropy. Právě touto flexibilitou byla obnovena misijní dynamika.

Další velkou výzvu představovala probíhající kulturní transformace té doby. Nové otázky vyvolávaly živé diskuse na univerzitách, které vznikly koncem 12. století. Bratři Menší a Kazatelé neváhali přijmout i tento závazek a jako studenti a profesori vstoupili na nejproslulejší univerzity té doby, vytvořili studijní střediska, sepsali vysoce hodnotné texty, založili

myšlenkové školy ve vlastním františkány a dominikány na obnovily její mládí jako smyslu slova, byli protagonisty středověkých univerzitách, draží orlice“ (Burchard z Uspergu, scholastické teologie v dobách věřící, je pozvánkou k tomu, *Chronicon*).
jejího největšího rozkvětu a abychom byli přítomni na Drazí bratři a sestry, vzývejme významně přispěli k rozvoji místech, kde se zpracovávají právě na začátku tohoto roku myšlení. Největší myslitelé, svatý vědomosti, abychom s úctou a Ducha svatého, věčné mládí Tomáš Akvinský a svatý přesevědivě nabízeli světlo církve: Kéž dá každému pocítit Bonaventura, byli z žebravých evangelia v základních otázkách, jeho naléhavost nabídky důsledného a řádů a přičinili se o tento které zajímají člověka, jeho odvážného svědectví evangelium, dynamismus nové evangelizace, důstojnost, jeho věčný úděl. S aby nikdy nechyběli svatí, kteří dají zazářit církvi jako nevěstě, který obnovil odvahu k myšlení, k myšlenkou na roli františkánů a stále čisté a krásné, bez poskvrny dialogu rozumu a víry. I dnes dominikánů ve středověku, na a vrásky, schopné neodolatelné existuje „láska k pravdě a v duchovní obnovu, kterou vyvolali, a přitahovat svět ke Kristu a k jeho pravdě“, „intelektuální charita“, a na vanutí nového života, který kterou je třeba pěstovat, aby byla ve světě šířili, jeden mnich řekl: spásu. osvícována inteligence a víra „V té době svět stárnul. A dva *Převzato z Radio Vaticana* spojená s kulturou. Úsilí vyvíjené řády povstaly v církvi, aby *přeložil Milan Glaser*

Cyrlometodějská pouť A.D. 2010

Ročník XXIX. Levý Hradec – Velehrad

spojená s Poutí na Velehrad (X. ročník)

Ostatní směry, odkud se putuje na Velehrad:

Nový Jičín - Velehrad

Netín, Velké Meziříčí, Vítochov, Vranov nad Dyjí, Znojmo, Vír u Bystřice nad Pernštejnem, Olomouc, Ratíškovice, Slavkov u Brna, Veselí nad Moravou

a jiné proudy, vše na Velehrad

Pozvánka na etapovou pěší pouť po stopách těch, kdo k nám na Moravu a do Čech přinesli křesťanskou víru a na poděkování za dar víry

Pořádá Národní rada Sekulárního františkánského řádu, farnost sv. Mikuláše ve Velkém Meziříčí a farnost Křtiny, farnost Nanebevzetí P. Marie ve Vranově n. Dyjí aj.

DUCHOVNÍ TÉMA XXIX. i X. POUTI:

DESÁTERO BOŽÍCH PŘIKÁZÁNÍ

(všechny etapy jsou letos dvoudenní)

Sobota 20. února

I. etapa: **Levý Hradec – Roztoky přívaz – Troja - Prosek 20 km**

Letošní pouť bude zahájena v sobotu 20. února mší svatou v 9,30 opět v kostele sv. Klimenta na Levém Hradci - UBI CHRISTIANITAS INCEPTA EST – kde se započalo křesťanství (tj. v Čechách). Mši svatou bude sloužit P. Antonín Klaret Dąbrowski, OFM (farář od Panny Marie Sněžné) a přivítá nás P. Petr Bubeníček, správce Levého Hradce a farář roztocký a libčický.

Doprava z Prahy je vlakem z Masarykova nádraží v 8,41 (příjezd na stanici Roztoky-Žalov v 9,00 a pak pěšky nahoru na hradiště po značce).

Autobusem č. 340 se dá jet z Dejvické (na okraji ulice Jugoslávských partyzánů u kulaťáku) v 8,45 a na Levém Hradci je v 9,07. Autobus není bohužel nízkopodlažní.

Poutníky mimopražské si rozeberou na nocleh v Praze spolupoutníci z Prahy (pokud nemají jinou možnost přespání).

Zahájení CM pouti 2009 na Levém Hradci—uprostřed P. Peňáz

Neděle 21. února

II. etapa: **Prosek - Stará Boleslav - Čelákovice** 25 km

Odchod po mši sv. v nejstarším (dosud stojícím) kostele sv. Václava v Čechách na Proseku (8.00 – 9.00), návštěva palladia ve Staré Boleslavi, odjezd z Čelákovic zpět do Prahy vlakem např. 17,34 , 18,34 , 19,34 .

Další etapy – může zde dojít ještě ke změnám (podrobnosti a změny viz další letáčky, maily nebo viz www.poutnik-jan.cz):

Sobota 13. března III. etapa:	Čelákovice - Nymburk	26 km
Neděle 14. března IV. etapa:	Nymburk - Městec Králové	23 km
Sobota 10. dubna V. etapa:	Městec Králové - Obědovice	25 km
Neděle 11. dubna VI. etapa:	Obědovice - Pardubice	26 km
Sobota 15. května VII. etapa:	Pardubice - Sedlíš'ko	25 km
Neděle 16. května VIII. etapa:	Sedlíš'ko - Litomyšl	25 km
Sobota 12. června IX. etapa:	Litomyšl - Hradec nad Svitavou	24 km
Neděle 13. června X. etapa:	Hradec nad Svitavou - Letovice	22 km
Sobota 17. července XI. etapa:	Letovice - Rájec nad Svitavou	20 km
Neděle 18. července XII. etapa:	Rájec nad Svitavou - Křtiny	20 km
Čtvrtek 19. srpna – Sobota 21. srpna XIII.-XV. etapa:	Křtiny-Velehrad (spolu s X. pěší poutí na Velehrad)	72 km

Všude po cestě se můžete přidávat. Denně jdeme pěšky 20 – 27 km. Budeme se vždy snažit, aby jeden nebo lépe dva bratři či sestry měli s sebou vozidla, kterými si převezeme spacáky a batohy do cíle.

Na naši samostatnou část CMP navazuje pětidenní **jubilejní X. pěší pout' na posvátný Velehrad na poděkování za poselství evangelia a s prosbou za obnovení víry v našem národě z Velkého Meziříčí** (a z jiných východisek) s předehrou z Netína s tradičním heslem „**RADOST PRO VŠECHEN LID**“ (Lk 2,10), **tj. pro poutníky i pro ty, kdo se s nimi setkají.**

Pondělí 16. srpna 15.15 z Netína do Velkého Meziříčí	(cca 8 km), nocleh ve špitálku
Úterý 17. srpna 6,30 z Velkého Meziříčí (od špitálku) do Tišnova	(cca 33 km)
Středa 18. srpna 6,30 z Tišnova do Křtin	(cca 33 km)
Čtvrtek 19. srpna 6,30 z Křtin do Milonic	(cca 33 km)
Pátek 22. srpna 6,30 z Milonic – sv. Klimentek – Boršice	(cca 33 km)
Sobota 21. srpna 8.00 z Boršic – Velehrad (12.00 mše sv.)	(cca 8 km)

Aktuální informace najdete na Internetu: www.poutnik-jan.cz

Kontakty na organizátory "pražské" větve pouti:

Libor Gottfried: 739 389 158 e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel: 602 614 332 e-mail: f.reichel@volny.cz

a letáčky bude pro Vás rozesílat:

Uršula Janků: 731 604 392 nebo pevná linka: 286 891 447

nebo mail: Ursula.Janku@seznam.cz

Prosíme, sdělte nám Vaše nebo spřízněné emailové adresy, na něž si přejete, nebo si myslíte, že by bylo vhodné letáčky rozesílat! Mohou to být jak adresy jednotlivých lidí, tak adresy farností, časopisů, křesťanských organizací apod.

Vážení přátelé pěších etapových poutí!

Máme radost, že s námi letos opět chcete putovat z Levého Hradce až na Velehrad. A také ty z Vás, kteří se pouti nemůžete zúčastnit pěšky, ale chcete se s námi podílet na modlitbě, prosíme, abyste se s námi modlili vždy v den pouti, a to všechny růžence a je-li to možné, i ranní nebo večerní chvály. Modlíme se je na tyto úmysly (první dva růžence se většinou modlí cestou dopoledne):

Radostný růženec - za církve v České republice, na úmysly našich biskupů a za farnosti, jimiž procházíme, za nová kněžská povolání

Růženec světla - za Evropu a její sjednocení na základě křesťanství, za pokoj a dobro ve světě, a **letos**

opět i za muslimy a za to, aby našli cestu pokoje a míru s křesťany

*- jeho tajemství: Ježíš, který byl pokřtěn v řece Jordánu
který v Káně zjevil svou božskou moc
který vyzýval k pokání a hlásal evangelium
který na hoře Proměnění zjevil svou božskou slávu
který ustanovil eucharistii*

V poledne se modlíme **Anděl Páně**, se zastávkou u nějakého kříže i jinde, následují další dva růžence cestou odpoledne:

Bolestný růženec - za nás poutníky, naše blízké, na naše úmysly

Slavný růženec - za církev ve světě, na úmysly sv. otce Benedikta XVI.

Závěrečná modlitba:

"Bože, tys poslal našim předkům svatého Cyrila a Metoděje, aby jim hlásali evangelium slovanským jazykem. Dej, ať i my přijímáme s radostí tvé poselství, řídíme se jím ve svém životě a na jejich přímluvu ať jsme všichni spojeni v jednotě víry a lásky. Amen."

(z denní modlitby církve)

Kristus dal viditelné znamení bratru Františkovi a otci Piovi

Dějiny nám ukazují svatého Františka z Assisi (1181 – 1226), jako prvního stigmatizovaného svědka Ježíšova utrpení na kříži. K dalším obdarovaným touto podobností s Kristem je první kněz, otec Pio z Pietrelciny (1887 -1968). Tento kapucínský kněz společně s Františkem nám díky milosti a nesmírnému Kristovu milosrdenství ukazují prorocké znamení Nové smlouvy. Jde o proroctví, které i dnes křesťanovi vydává svědectví jako viditelné slovo posily, důvěry a naděje v Boží spasitelskou lásku, v to, že Hospodin neopouští svůj lid na cestách dějinami.

Otec Pio, podobně jako František a Veronika Giuliani ztělesňoval ryzí františkánskou spiritualitu. Svědectví o jeho prožívání stigmat vydávají stránky Epistolaria. Dříve než 20. září roku 1918 ve věku jednatřiceti let byl mladý kapucínský kněz poznamenán na svém těle darem stigmat a tímto dnem byl zrovna, jako pro umučeného Ježíše, pátek, předcházela tomuto viditelnému znamení mystický dar transverberace. V praxi to znamenalo, že otec Pio prožíval reálně bolesti v rukou a v boku, bez tělesného poranění.

Otec Pio měl vizi, v které viděl hrůzy první světové války. Prosil tedy Pána, aby ukončil tuto nesmyslnou válku a vydal sebe jako smířčí oběť. Pozoruhodné je, že několik týdnů po obdržení stigmat skutečně tato válka skončila.

Z uvedeného popisu vlastní zkušenosti (Epistolaria) vyplývá, že sám otec Pio jenom stěží dokáže popsat to, co se vlastně při stigmatizaci přihodilo. Tato obtížnost při podávání popisu tajemných událostí je společným problémem všech pravých mystiků, protože uvedené skutečnosti zcela evidentně překračují meze řádu stvoření. Otec Pio v daném okamžiku velmi usilovně Ježíše Krista žádal o to, aby směl mít podíl na bolestech ukřižování. Následně pak přešel do extáze lásky, podobně jako světec z Assisi, během níž se obraz ukřižovaného slil s velkou bytostí, jejíž identita není blíže specifikována. Následně toto prolnutí prostoupilo otce Pia, který zřetelně nabytí vědomí, že je soucítěním hluboce sjednocen s Ukřižovaným. Na konci extáze si světec povšiml, že má na těle otevřená poranění.

Velmi zajímavá je podobnost obou světců, otce Pia se svatým Františkem, pokud se jedná o nevýslovný dar svatých stigmat. Oba měli podobný zdravotní stav, oba byli podobně zaníceni v úsilí o svatost a oba byli mimořádně citlivými lidmi. Umberto Galimberti o stigmattech, která představují specifickou „mluvu“ těla říká: „Stigmata nebyla rozhodně žádnými simulacemi, které by měly uvádět lidi v klam. Nejednalo se ani o žádný druh onemocnění. Jednalo se však o jakési primární formy komunikace, k nimž docházelo u těch, kdo tuto schopnost komunikovat měli.

František a otec Pio byli vybaveni mimořádnou citlivostí. U Františka tuto citlivost lze zmapovat na oslavě Vánoc v Grecciu, v jeho „Chvalo zpěvu bratra Slunce“ a jeho bratrské lásce ke všemu, co bylo Hospodinem stvořeno. Otec Pio projevoval zcela mimořádnou citlivost v bezprostřední samozřejmosti, při čemž byla patrná velká potřeba toho, aby tato jeho citlivost spojená láskou, byla opěťovaná. Jeho city naplněné srdce se projevuje v tom, jak snadno se tento svatý kněz nechával pohnout, často až k pláči, jak dokázal hluboce soucítit s trpícími a především s ukřižovaným Kristem. A to je také klíčem k jeho velkému utrpení – SOUCÍTĚNÍ S KRISTEM.

FRANCESCO

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR vás srdečně zve na tradiční Pout' k hrobu Dr. Františka Noska do Poříčí nad Sázavou v sobotu 17. dubna 2010

V roce 2010 bude „kulaté“ výročí, tentokrát 75 let od smrti bratra Dr. Františka Noska (1886-1935), františkánského terciáře a významného předválečného katolického politika a národohospodáře. Jeho proces blahořečení se připravuje. Tentokrát tedy bude mše svatá slavena přímo ve výroční den jeho smrti (+17. 4. 1935).

Program pouti:

14.00 hod. přednáška Prof. Ing. Lubomíra Mlčocha o bratru Noskovi na faře vedle kostela sv.Havla.

15.00 hod. mše svatá **v kostele sv.Havla** (u řeky). Hlavním celebrantem bude P. Jeroným František Jurka OFM, provinciál řádu františkánů.

16.00 hod. modlitba u hrobu br. Dr. F. Noska na hřbitově u kostela

16.15 hod. setkání a malé pohoštění poutníků na faře

Spojení vlakem:

Praha, hl.n.	8.43	12.20	13.20	17.36	18.36	19.06
Čerčany		13.13	14.13	16.43	17.43	18.13
Čerčany			14.16	16.33		18.08
Poříčí n.S.			14.20	16.28		18.03
Benešov (pro pěší pout')	9.34					

Poznámky:

a) Kromě 1.sloupce (vlak do Benešova) jde o zastávkové vlaky.

b) Z Čerčan do Poříčí jsou asi 2-3 km. Je možno putovat i z Benešova, kde je sraz asi v 9.40 hodin u východu z nádraží ČD ve směru na Konopiště.

c) Na trati Praha – Benešov bývají někdy výluky (výstavba železničního koridoru). Informace o výlukách jsou na webové stránce Českých drah www.cd.cz. Nebo je možno zavolat jejich nepřetržitou informační službu na tel. 840 112 113.

Rekolekce s obnovou řeholních slibů v Beňově u Přerova

Pro františkánskou rodinu má v kalendáři své místo 16. duben – den obnovy řeholních slibů. MBS ve Zlíně společně s MBS v Přerově připravilo na sobotu 17. dubna rekolekci s obnovou slibů, která proběhne v kostele sv. Františka z Assisi v Beňově. Dá se pojmout také jako pěší pout' z nejbližší železniční stanice v Horní Moštěnici. Dopolední duchovní program povede P. Gabriel Kubík z Uherského Hradiště. Odpoledne po obědě z vlastních zásob proběhne volnějším program, pravděpodobně prohlídka kostela sv. Františka z Assisi a muzea arcibiskupa A.C.Stojana. K účasti jsou zváni všichni členové dalších MBS SFŘ v dostupné vzdálenosti. Program bude veřejný, budou se ho moci zúčastnit místní farníci a je možné na tuto pout' s sebou vzít také přátele sv. Františka. Zlínské společenství má tento časový itinerář:

- 7.20 odjezd vlakem ze Zlína (s přestupem v Otrokovicích)
- 8.12 příjezd do Horní Moštěnice a odchod do Beňova (4 km)
- 9.30 kající pobožnost s obnovou řeholních slibů
- 11.00 mše svatá

- 12.30 oběd z vlastních zásob
- 13.30 odpolední program
- 14.30 odchod do Horní Moštěnice (4 km)
- 15.40 odjezd vlakem do Zlína (s přestupem v Otrokovicích)
- 16.35 příjezd do Zlína

Vlakové spojení má přípoje od Břeclavi a od Kroměříže.
Kontaktní telefon na mě je 731 402 122.

br.Benno ze Zlína

A slyšel jsem hlas z nebe: „Piš. Od této chvíle jsou blahoslavení mrtví, kteří umírají v Pánu. Ano, praví Duch, ať odpočinou od svých prací, neboť jejich skutky jdou s nimi.“

Zj. 13,13

„Pán si mě zavolal jménem...“

Zj 22,4-5

T

„Budou hledět na Jeho tvář
a Jeho jméno ponosou na čele
A noc už vůbec nebude,
ani nebude třeba světla lampy nebo světla slunce.
Pán Bůh je bude ozařovat
a budou kralovat na věčné věky.“

Vážení přátelé, milí bratři a sestry,
dovolte mi, prosím, pár slov na rozloučenou s našim bratrem, který nás jen trochu předešel z našeho světa omezeného hmotou, prostorem a časem, do života mimo tento čas. Proměna vztahu je vždy náročná, proto prosme našeho Pána o potřebnou sílu.

Náš bratr v Kristu **Jan Hubálek**, člen Sekulárního františkánského řádu, složil svůj slavnostní slib v církvi jako své definitivní rozhodnutí následovat Krista podle způsobu života sv. Františka z Assisi 19. ledna 1985. V místním bratrském společenství Sekulárního františkánského řádu v **Brandýse nad Orlicí** vykonával službu **zástupce ministra**.

Milí bratři a milé sestry v Kristu,

“ PÁN SI MĚ ZAVOLAL JMÉNEM ... “

... a bratr, vděčný Bohu za dar víry, za přátele, bratry a sestry, i za touhu po úplném sebedarování zaměnil život země za život mimo tento čas.

Nebud' me smutní, šel jen trochu napřed.

Děkujeme Pánu za projevy lásky, které skrze něj vykonal, i za všechno krásné a dobré, které směl náš bratr vykonat. Bratr prošel branou věčnosti ve spojení s Kristem a skrze náš osobní vztah ke Kristu, zůstáváme s ním spojení ve společenství modlitby. Prosme, ať mu Pán dá všechnu milost potřebnou k dokonalému společenství s Kristem, a nás, ať Bůh otvírá pro vnímání, přijímání a naplňování milostí, které nám u Pána vyprosí, aby nám pomohl na naší cestě ke zpodobení s Kristem a k dosažení dokonalé lásky františkánským způsobem už zde na zemi.

Závěrem pro něj i pro nás přání sv. Františka z Assisi: **“Pán, ať Vám dá svůj POKOJ!”**

Jménem bratří a sester Místního bratrského společenství SFR v Brandýse nad Orlicí, celého Sekulárního františkánského řádu a jeho Národní rady v ČR i celosvětové Františkánské rodiny

3.února 2010 v Brandýse nad Orlicí

Marie Magdalena Janáčková

T

*Veleb, duše má, Hospodina,
vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!
On vykupuje tvůj život ze záhuby,
on tě věnčí láskou a slitováním.
Hospodin je milosrdný a milostivý,
shovívavý a nadmíru dobrotivý.*

Žalm 103

Ve společenství kněžských spolubratří, v charitním domově ve Staré Boleslavi ukončil svou pozemskou pouť Kristův kněz

P. Jiří Škoda

emeritní nemocniční kaplan v Hradci Králové

Zemřel zaopatřen svátostmi Církve v ranních hodinách v pátek 15. ledna 2010 ve věku 78 let.

Kněžskou službu vykonával v době totality jako sanitář u lůžek pacientů ve Fakultní nemocnici v Hradci Králové a v mnoha společenstvích v Čechách a na Moravě. Od roku 1990 byl dekretem diecézního biskupa potvrzen ve službě nemocničního kaplana a pověřen duchovní správou v Dohalicích, Hněvčevsi a Stračově. Službu nemocným, trpícím a umírajícím vykonával s nevšední obětavostí. Vděčně a rád se zapojil i do pastorace ve věznicích v Hradci Králové a Pardubicích.

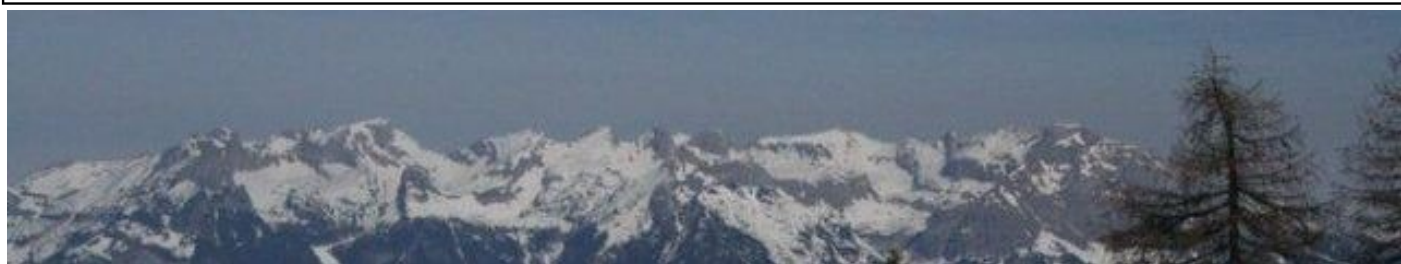
Rozloučení se s ním proběhlo při mši svaté **v pátek 22. ledna 2010 v 11 hodin** v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Staré Boleslavi, kde se uchovává Palladium země české. Jeho tělo bylo uloženo do kněžského hrobu na hřbitově v městě mučednické smrti sv. Václava. Téhož dne bylo na něho vzpomenuo při pontifikálním requiem v katedrále Svatého Ducha v Hradci Králové v 18.30 hodin. V Dohalicích byla sloužena zádušní mše svatá v sobotu 23. ledna 2010 v 10.30 hodin.

R. I. P.

Biskupství královéhradecké, kněži královéhradeckého vikariátu, spolubratři a řeholní sestry z kněžského domova ve Staré Boleslavi

Marie Chaloupková, *sestra s rodinou*

P. J. Škoda byl členem společenství SFŘ v Hradci Králové od r 1988. Řádové jméno měl Maxmilián Kolbe.

Kdo vystoupí na Hospodinovu horu?

Žal 24,3

3.1. 2010 proběhlo každoroční Tříkrálové setkání Sekulárního františkánského řádu pražských /a Praze přilehlých/ MBS v kostele u Panny Marie Sněžné. Mši sv. sloužil a pak se všemi pobesedoval českobudějovický biskup P. Jiří Paďour, kapucín.

Výročí narození březem, dubem a květen 2010

Společenství	Příjmení	Jméno	Narozen	Výročí
Praha Sv. Josef	Peňázová	Vlasta	06.03.1924	85
Hradec Králové	Dykastová	Marie	16.03.1924	85
Olomouc	Nečas	Evžen	14.03.1929	80
Frýdek-Místek	Stolařová	Jarmila	16.03.1929	80
Benešov	Šamšová	Věra	21.04.1929	80
Brno, Husovice	Sokol	Václav	20.05.1929	80
Praha Spořilov	Koudelková	Marie	23.05.1929	80
Šumperk	Smékalová	Miroslava	02.03.1934	75
Plzeň	Křiváčková	Irena	07.03.1934	75
Nivnice	Polášková	Marie	08.03.1934	75
Kroměříž	Zlámal	Josef	05.04.1934	75
Praha Spořilov	Zlámal	Josef	05.04.1934	75
Slatiňany	Pražáková	Růžena	07.05.1934	75
Podolí u Brna	Sittová	Hedvika	31.05.1934	75
Příbram	Dostálová	Ludmila	01.05.1939	70
Hodonín	Hanáčková	Zdeňka	09.05.1939	70
Čáslav	Stará	Marie	21.05.1939	70
Třebíč	Kjulleněn	Boris	08.04.1944	65
Hradec Králové	Moravcová	Marta	12.04.1944	65
Svatava	Stuchlík	Jiří	14.04.1944	65

Popovice	Borovičková	Marie	13.05.1944	65
Praha Spořilov	Mlčoch	Lubomír	13.05.1944	65
Český Těšín	Franková	Žofie	16.05.1954	55
Kroměříž	Frank	Petr	27.05.1954	55
Praha PMS rodiny	Kalenda	Václav	01.03.1959	50
Blažovice	Dvořák	Jiří	23.04.1959	50
Moravská Třebová I	Lichtág	Jiří	08.03.1964	45
Jihlava	Nečadová	Zdeňka	12.03.1964	45
Praha PMS rodiny	Janíček	Vít	17.05.1964	45
Šternberk	Polách	Jan	08.04.1969	40
Šternberk	Mejzlík ml.	Petr	02.05.1969	40
Šternberk	Poláchová	Jitka	02.05.1969	40
Plzeň	Frundl	Zdeněk	29.05.1969	40
Brno, kapucíni	Filipová	Martina	02.04.1974	35
Slatiňany	Zita	Lukáš	09.04.1979	30
Slatiňany	Muzikantová	Marta	30.04.1979	30

Výročí profese březem, dubem a květen 2010

Společenství	Příjmení	Jméno	Profes	VýročíProf
Plzeň	Křížková	Jiřina	21.05.1944	65
Liberec	Cvejn	František	27.05.1974	35
Liberec	Cvejnová	Marie	27.05.1974	35
Liberec	Petr	Karel	27.05.1974	35
Liberec	Petrová	Anna	27.05.1974	35
Liberec	Purová	Terezie	27.05.1974	35
Kroměříž	Juhaňáková	Helena	20.03.1984	25
Kroměříž	Ráčzová	Marie	20.03.1984	25
Praha PMS rodiny	Novotný	Antonín	01.05.1984	25
Praha Spořilov	Svoboda	Jaroslav	14.03.1989	20
Praha Spořilov	Svobodová	Marie	14.03.1989	20
Brandýs nad Orlicí	Šimáček	František	11.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Hampl	Otakar	15.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Hamplová	Marie	15.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Vorlová	Lucie	15.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Vostárek	Karel	15.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Vostárková	Ivana	15.04.1989	20
Praha PMS rodiny	Zeman	František	11.05.1989	20
Praha PMS rodiny	Kalenda	Václav	22.05.1989	20
Olomouc	Navrátilová	Marie	09.03.1994	15
Český Těšín	Bárteczek	Czeslav	19.03.1994	15
Český Těšín	Siudová	Emilie	19.03.1994	15
Český Těšín	Stalmachová	Helena	19.03.1994	15
Kroměříž	Nováková	Eva	21.03.1994	15
Kroměříž	Petřík	Augustin	21.03.1994	15
Kroměříž	Ševčíková	Marie	21.03.1994	15
Kroměříž	Vičar	Miloslav	21.03.1994	15
Kroměříž	Vyoralová	Ludmila	21.03.1994	15
Brno, Husovice	Černocká	Marie	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Horňanská	Libuše	10.04.1994	15

Brno, Husovice	Chábková	Marie	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Novák	Pavel	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Nováková	Miriam	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Pavelková	Terezie	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Ptáček	František	10.04.1994	15
Brno, Husovice	Sokol	Václav	10.04.1994	15
Červený Kostelec	Tuček	František	01.05.1994	15
Hradec Králové	Bílá	Zoja	01.05.1994	15
Hradec Králové	Haufová	Anna	01.05.1994	15
Hradec Králové	Machková	Libuše	01.05.1994	15
Hradec Králové	Půžová	Marie	01.05.1994	15
Čeladná	Halabicová	Vlasta	11.05.1994	15
Čeladná	Kowaliková	Jiřina	11.05.1994	15
Čeladná	Kozel	Jaroslav	11.05.1994	15
Čeladná	Kurovská	Růžena	11.05.1994	15
Čeladná	Mohelníková	Marie	11.05.1994	15
Čeladná	Šrubařová	Marie	11.05.1994	15
Čeladná	Šigutová	Eliška	11.05.1994	15
Praha Sv. Josef	Fejk	Jakub	16.04.1999	10
Praha Sv. Josef	Fejková	Iveta	16.04.1999	10
Olomouc	Horáková	Libuše	08.05.1999	10
Olomouc	Kratochvílová	Marie	08.05.1999	10
Olomouc	Krystýnková	Eva	08.05.1999	10
Olomouc	Schneiderová	Ivana	08.05.1999	10
Olomouc	Šocová	Anežka	08.05.1999	10
Svatava	Hasilová	Anna	15.05.1999	10
Uherské Hradiště	Polášková	Dana	06.03.2004	5
Uherské Hradiště	Weilová	Božena	06.03.2004	5
Karviná	Vajda	Gerhard	21.03.2004	5
Liberec	Augustová	Lidmila	20.04.2004	5
Olomouc	Havelková	Anna	24.04.2004	5
Olomouc	Kašparová	Emilie	24.04.2004	5
Olomouc	Loučná	Vlasta	24.04.2004	5
Olomouc	Minářová	Libuše	24.04.2004	5
Olomouc	Ošťádalová	Marie	24.04.2004	5
Olomouc	Vašíčková	Božena	24.04.2004	5
Příbram	Smetana	František	14.05.2004	5

Kdo příliš dá na vítr,
nebude sít,
kdo hledí na mraky,
nebude sklízet.

Plzní procházeli misionáři

Přednášky na školách, dětský den, koncert, pantomimu, evangelizaci na ulicích, večerní pořady, návštěvy v domově důchodců i léčebně dlouhodobě nemocných. To je jen pár bodů, které byly na programu františkánských misí, které se v říjnu minulého roku uskutečnily v Plzni-Lochotíně.

„Jsem velmi rád, že si bratři františkáni vybrali právě Plzeň. Vím, že to má diecéze potřebovat, protože jsme skutečně misijním územím. Je tu nejméně praktikujících katolíků. Za poslední čtyři roky jsme zaznamenali pokles o deset procent. V poslední době ale vnímám, že tu také žije mnoho hledajících a otevřených lidí,“ svěřil se po mši svaté plzeňský biskup František Radkovský. Při zahájení misí ji sloužil v Domečku lochotínského sídliště, kde františkáni v Plzni působí.

„Nejdříve jsem měla ze všeho docela obavy. Nikdy jsem se podobné akce nezúčastnila. Nyní mohu říct, že to byla úžasná zkušenost. Samozřejmě, že nás někteří lidé radikálně odmítli. Na druhé straně se ale

Silná byla setkání v domově důchodců a léčebně dlouhodobě nemocných.

Misionáři přinesli radost a povzbuzení i do domova důchodců a léčebny dlouhodobě nemocných.

obdarovaná sama,“ tvrdí Marie Ondráčková z Uherského Hradiště.

Na organizaci se podílelo okolo čtyřicítky lidí. Někteří byli na celou dobu misí, jiní se podle svých možností zapojili třeba jen na pár dnů. „Jsou to lidé z františkánské řeholní rodiny, kněží, řeholnice, ale také laici z Moravy a další naši přátelé. Nemalou část tvořili věřící z farnosti,“ informuje hlavní iniciátor misí františkánský kněz P. Jakub Sadílek OFM.

„V podobných aktivitách bychom rádi pokračovali i v jiných městech. Plzeň byla taková zkouška. Zvažujeme, že bychom příští rok podobně působili v Liberci,“ nastínil plány do budoucna provinciál františkánů P. Jeroným Jurka OFM.

našlo i mnoho těch, kdo se zastavili a po pár větách se začali neuvěřitelně otvírat a svěřovat se svými bolestmi a zraněními. Přestože nejdříve tvrdili, že jsou ateisté, tak pak souhlasili, abychom se za ně pomodlili,“ podělila se o své zážitky Markéta Šivelová z Veselí nad Moravou. Spolu s několika dalšími kamarádkami z Moravy si vzala na misie dovolenou. „Rozhodně toho nelituji! Jela jsem pomáhat a nakonec mám dojem, že jsem byla nejvíce

Součástí evangelizace byla i pantomima.

LENKA FOJTÍKOVÁ

Ještě ke konferenci o svaté Anežce České

O Konferencii ... a o naší sestře Anežke

(pri príležitosti 20. výročia svätorečenia sv. Anežky Přemyslovny)

Pokoj a dobro všetkým slovenským a českým terciárom.

Dovoľte mi sprostredkovať vám pár myšlienkami pocity a chvíle, ktoré som prežila spolu s Vierkou Vavrovou OFS a P. Jakubom OFM, členmi národnej rady OFS na Slovensku, na konferencii pri príležitosti 20. výročia svätorečenia sv. Anežky Přemyslovny.

Začnem otázkou, ktorú mi položil br. Ewald Kreuzer OFS, člen predsedníctva Medzinárodnej rady OFS, zodpovedný za nemeckú jazykovú oblasť: „Ako sa cítiš v Prahe po rozdelení Československa, ako doma, alebo ako v cudzine“?

Cítila som sa ako doma aj keď v cudzine. Práve na konferencii nám sr. Anežka Marková OSC, abatyša kláštora klarisiiek v Bad Neuenjahr, hovorila o skúsenostiach zo života federácie klarisiiek v západnej Európe. Doba dozrela žiť v duchovnom bratstve bez hraníc, čo je už možno vo Františkánskej rodine v západnej Európe realitou a čo ja intenzívne cítim na každom medzinárodnom stretnutí členov OFS. Kto má možnosť zúčastniť sa takýchto stretnutí, prípadne to cíti podobne len jednoduchým nazeraním na svet cez Evanjelium, nevníma ostatných cez hranice, farbu pleti, jazyk, schopnosti, majetok. Vytvárame, ako povedal P. Marco Tasca OFM CONV, generálny minister na poslednej generálnej kapitule OFS, božiu armádu, veľké duchovné bratstvo a všetci veľkú božiu Cirkev.

Cítila som pred konferenciou, že zažijeme aj podľa zaslaného programu výnimočný duchovný zážitok. Boli sme obdarovaní na jednej strane krásou Prahy, jej architektúrou, ľuďmi, atmosférou, vôňou. Praha je naplnená množstvom návštevníkov, ktorí prichádzajú z celého sveta. Hneď v prvý deň sme absolvovali prehliadku pražského hradu – katedrála sv. Víta, bazilika sv. Jiří, kostel Všetech svätých – miesta spojené s osobou sv. Anežky. Postupne sa Anežka pri výklade sprievodcu sprítomnila v našich srdciach a začali sme ju hlbšie vnímať, chápať, obdivovať.

Spoločná úvodná večerná sv. omša v piatok 16.10.09 v kostole P.M.Anjelskej večer u bratov kapucínov na Loretánskom námestí zjednotila účastníkov konferencie z viacerých štátov Európy (Belgicko, Rakúsko, Slovensko, Estónsko) s českými terciármi a ďalšími záujemcami.

Na druhej strane by som bola rada zúčastnená na všetkých sekciách, ktoré ponúkala konferencia – duchovná, sociálna a zdravotná a spoločensko-politická. Škoda, že sme nemohli absolvovať všetky zaradom a načerpať tak až po okraj. Ostali sme v sekcii duchovnej v kláštore Rytierskeho Rádu križovníkov s červenou hviezdou (založenými sv. Anežkou), ktorá ponúkla nesmierne bohatstvo. Cítila som sa nehodná v spoločnosti prednášateľov sr. SM Ludmily Pospíšilovej OFS, školskej sestry sv. Františka, generála a veľmajstra Rytierskeho rádu križovníkov s červenou hviezdou P. J. Kopejska O. Cr. a sr. Anežky Markovej OSC, abatyše kláštora klarisiiek v Bad Neuenjahr. V piatok pri prehliadke Prahy načrtnutý obraz sv. Anežky nadobudol ostrejšie rysy, doplnené realitou veľkých dobových malieb jej podobizne. Spätný pohľad do minulosti na život sv. Anežky cez jednotlivých prednášateľov mi odhalil božie riadenie v jej živote i v živote českého národa, silu jej osobnosti, nekompromisné žitie evanjelia v prostredí nepriateľsky naladenom pre boží život, nesmiernu obeť v starostlivosti o chudobu sveta preliatu do radosti so zjednotenia s Bohom.

ANEŽKA A JEJ VZŤAH S KLÁROU, ANEŽKA AKO SESTERNICA SV. ALŽBETY. TROJLÍSTOK, KTORÝ ZACHRAŇOVAL CHUDOBU A KTORÝ ŽIL REGULU SV. FRANTIŠKA.

Koľko vzorov ale aj temer nedosiahnuteľných mét. Všetko spočívalo v dynamickej láske voči blížnemu (láska dobroprajná, sociálna, politická) a vo vyprázdnení sa pre Krista. On potom koná v tých, ktorí to dovoľia. Sú pre nás veľkou pomocou a vzorom. Nemáme sa načo vyhovárať, pretože sme sa možno ešte neponúkli Bohu tak, ak ony.

Sekcia spoločensko-politická bola organizovaná s podtextom: „zapojenie českého štátu a národa na základe kresťanských hodnôt do diania v Európe“ (viera v Boha, sloboda jednotlivca a národa, morálka,

spravodlivosť, kultúrnosť jednaní ľudí a medziľudských vzťahov). Sú to dôležité témy súčasnosti, témy o ktorých treba diskutovať, aby sa stali plnou súčasťou nášho bytia. I to je cesta ako môžeme zmeniť svet. Naša duchovnosť by nás mala zaviesť na pole, na ktorom budeme rozmýšľať o potrebách nielen našich „slovenských“, ale celosvetových, o potrebách bratov a sestier na okraji spoločnosti v Afrike, Indii... Bude nám na nich záležať, bude nás bolieť bolesť tých, ktorých nikdy nestretáme, ale o ktorých počúvame, či čítame. Medzinárodné predsedníctvo OFS spoločne s nevládnou organizáciou pri OSN, FI a Konferencia františkánskej rodiny nás k tomu vedú, poukazujúc na prácu ktorá je už rozbehnutá členmi Františkánskej rodiny v rámci FI v celom svete. Táto práca mapuje bolesti celého sveta, ľudí prenasledovaných, na okraji spoločnosti, tak ako to robil sv. František, Anežka, Alžbeta... Kto hľadá konkrétne úmysly na modlitbu, nájde ich práve tu... Svet potrebuje náš názor, modlitbu, podporu, lásku, pomoc. Spolupatričnosť môžeme vyjadriť rozličným spôsobom, niekedy stačí povzbudenie a úsmev, inokedy malá finančná podpora. Viem že je množstvo problémov v našich bratstvách OFS, ale tie nebudú nikdy dokonalé, povedal raz Benedetto Lino. Urobme to, čo robí s nami Pán, používa nás ako nehodných služobníkov (s množstvom chýb a pokleskov), nečaká na našu dokonalosť, ale na otvorené srdce.

Súčasťou konferencie bolo i stretnutie medzinárodných radcov niekoľkých národných bratstiev spolu s Ewaldom Kreuzerom OFS Rakúsko, členom predsedníctva zodpovedným za bratstvá OFS v stredoeurópskej oblasti. Ide o prvé stretnutie tohto typu so zámerom a snahou vytvoriť jednotu medzi národnými bratstvami a navzájom komunikovať, čo môže viesť k rýchlejšiemu rastu, prekonávaniu problémov národných bratstiev i k vzájomnému obohateniu v duchovnej oblasti. Stretnutia by sa mali stať tradíciou a hostitelia by sa mali striedať.

Všetky tieto zážitky a pocity boli podoprené exekutívnou organizáciou konferencie zo strany českej národnej rady OFS a ďalších členov OFS.

Nedeľný záver konferencie uviedla slávnostná sv. omša v kostole sv. Jakuba (kostol bratov konventuálov) a následná diskusia v kaplnke sv. Anny so sr. abatyšou Anežkou Markovou OSC z kláštora klarisiiek v Bad Neuenjahr o aktívnom presadzovaní postojov sv. Františka sv. Anežkou do vtedajšej spoločnosti 13. storočia (poslanie a činnosť klarisiiek vo svete v dnešnej dobe, šírenie odkazu sv. Anežky v OFS). Poobede sme navštívili Anežský kláštor, miesto prvej nemocnice sv. Anežky a jej matky, kráľovny Konstancie. Vidieť a precítiť tie miesta po toľkých storočiach je pre člena OFS darom. Naš pobyt sa zavŕšil u našich bratov františkánov v kostole P.M. Snežnej pri hudbe a zábave (estónske kvarteto, mládežnícke skupiny...).

Keď sme sa navzájom rozlúčili, odkráčali sme pešo cez Václavské námestie na Hlavné nádražie v Prahe.

Toto i mnohé stretnutia pred tým ma utvrdzujú v tom, že naše skúsenosti rastú našou vzájomnou osobnou komunikáciou na najrôznejších úrovniach od úrovne bratstva až po medzinárodné stretnutia. Nejde však len o fyzický kontakt, Pán sa postará najmä o posilnenie našej spirituality a naplní nás odhodlaním opäť bezvýhradne stáť po jeho boku. Je to dar, ktorý potrebujeme, aby sme kráčali tak rýchlo ako je to potrebné. Pokiaľ si neuvedomíme túto potrebu, veľa príležitostí stáť po Pánovom boku a pomáhať sa neuskutoční a neuskutočnia sa i zmeny, ktoré svet potrebuje podľa „Jeho“ vôle. V tejto dynamike sa život stáva krásnym, aj keď plným obiet.

Bohu i našim hostiteľom vďaka za krásne chvíle s Anežkou.... i s nimi.... Sidka

Pozn.: Doporučujeme našim bratom a sestrám knihu o sv. Anežke (príloha), vydanú z príležitosti tejto konferencie. Vydavateľom je národné bratstvo OFS Čechy (125 ČK). Zájemci nech sa hlásia na u tajomníka NR OFS Milana pedro@assisi.sk.

Gáborová Sidónia, november 2009

Naše sestra Anežka

V listopadu loňského roku byl vydán 1. výtisk naší knihy. Záměrně píše 1. výtisk, neboť 700 kusů této knihy je téměř vyprodáno. A to se ještě nedostala ke všem lidem, terciáře nevyjímaje.

K šíření této knihy jsem zaujala osobní přístup. Anežku jsem si dávno zamilovala, aniž jsem kdy

tušila, že jí budu díky SFŘ ještě blíže. Proto jsem jasně cítila, že je třeba jí uvádět mezi lid osobně, jako nástroj v Božích rukou. Mohu vám všem jen potvrdit, že jsem se nemýlila. A s potěšením mně i Bohu, že i ostatní br. a s. terciáři, kteří takto také lidem předávají Naši Anežku, mají stejné poznání.

A myslím, že o toto nám jde všem. Ne o cílené vrácení peněz z tisku, ale hlavně připomenout život naší sestry. V půvabně a pravdivě napsané knižce

je Českému národu ukázána cesta, kterou nás Bůh opět vyvede z otroctví a „Babylonu“, který panuje nejen u nás, ale na celém světě.

Chtěla bych doporučit všem terciářům, aby si ji zakoupili. A nemají-li peníze, tak prosím ty spolubratry, kteří mají více, aby jim ji koupili ze společného a nebo se poskládali a knihu jim z lásky koupili. A těm, kteří třeba již nemohou docházet do MBS, aby jim ji taky laskavou návštěvou předali. A těm, kteří jsou nemocní a nemohou třeba dobře číst, aby jim o Anežce po chvílích z lásky předčítali. A tak abychom se všichni radovali z toho, že náš předobry a laskavý Bůh Otec nám dal takovou sestřičku. A taky abychom si vzpomněli na našeho otce a bratra Františka, že i on si vybral chudobu za svou sestřičku a cestu s Ježíšem. A taky na ostatní naše bratry a sestry svaté, kteří nás již předešli na Cestě Domů k Otci a pomáhali nám také opouštět pozemské a zrát k Božskému.

A tak jsem vám to chtěla tak nějak z lásky sdělit, protože se chystá 2. vydání této knížky. A my z NR, kteří máme službu navštěvovat vaše MBS, se také budeme starat o to, abychom vám tuto knihu dodali. A pak, máme dva roky cesty s naší Anežkou, která je patronkou SFR u nás.

A také vás laskavě prosím, abyste dali vědět i ostatním lidem ve vašich farnostech a přátelům o této knize.

A také se osvědčilo, že je to milý dárek k různé příležitosti.

"Tiší a srdcem prostí - zrcadlem minulosti - nám hledí v tvář.

Tak mnoha staletími, dny dobrými i zlými, prosvítá Anežky zář." (Marie Holková, Novéna k sv. Anežce České, Vizovice 1998)

Marana tha! Přijď, Pane Ježíši!

Pokoj a dobro vašim srdcím.

L.Kmentová.

Historie ostatků svaté Anežky České

Svatá Anežka byla s největší pravděpodobností pohřbena ve svém klášteře „Na Františku“ v Praze. Místo u Vltavy však často sužovaly záplavy, proto byly její ostatky přeneseny na bezpečnější místo. Později, v době husitských nepokojů, byly ukryty a od té doby o nich nejsou žádné věrohodné zprávy. Část ostatků ovšem byla zachována a uctívána. dotekem těchto ostatků uzdraven se proto chtěl zasadit o Anežčinu syn Václav IV., který přislíbil, že věnoval zcela jiným věcem.

S ostatky (čelisti) svaté Anežky se století později – a to za vlády 1575/. Jeho manželkou byla Ta, když ovdověla, ostatky Nakonec je odkázala klášteřu Jana abatyší Tato Jana je pak před ostatky odkázala španělskému španělské královské rodiny).

Na začátku 50. let minulého století Anežky České františkán P. v Uherském Hradišti. Zemřel před Španělsku.

V nedávné historii pak španělský vyjmout jediný zub a věnoval jej pak po revoluci v roce 1989 vrátil ostatků byl po listopadových svatovítské Kapitule. A právě tyto putovat po františkánské rodině Anežky České.

Program putování relikviáře sv. Anežky České zapůjčeného od metropolitní kapituly sv. Víta sestavil Institut františkánských studií, sestra Ludmila Pospíšilová, e-mail: ludmilaosf@volny.cz, <http://web.katolik.cz/ifs>

Traduje se, že císař Karel IV. Byl z vážné nemoci. I z tohoto důvodu kanonizaci. Nestihl to však a jeho vše dokončí, se po smrti svého otce

v dějinách setkáváme až o několik císaře Maxmiliána II. / 1564 – Marie, dcera Karla V.

odvezla z Prahy do Španělska. klarisek, ve kterém byla její dcera svou smrtí spolu se všemi ostatními Escorialu (depositář ostatků

nalezl v Escorialu ostatky svaté Šimon Zuska, narozený r. 1918 nedávnem 11.12. 2009 ve

král Juan Carlos nechal z čelisti křížovníkům do Vídně. Odtud se i s křížovníky do Prahy. Zbytek událostech 1989 věnován ostatky budou letos v r. 2010 v rámci Jubilejního roku svaté

Přílohy zápisu ze zasedání Národní rady

Příloha č. 1

Naše přítomnost ve světě

Závěry generální kapituly SFRŽ Budapešť 2008 k životu sekulárních františkánů ve světě rozpracované pro potřeby NBS SFRŽ v ČR.

Pracovní verze k diskusi na jarním formačním semináři. Prodiskutujte v Místních bratrských společenstvích.

„Řehole a život sekulárních františkánů je toto: zachovávat evangelium našeho Pána Ježíše Krista podle příkladu sv. Františka z Assisi, který od Krista čerpal podněty pro svůj život a učinil jej středem svého života s Bohem a s lidmi. Kristus je dar Otcovy lásky a cesta k němu. On je pravda, do které nás uvádí Duch svatý. On sám je život, který nám přišel dát v hojnosti. Sekulární františkáni se kromě toho mají často věnovat četbě evangelia. Z evangelia mají přecházet k životu a ze života k evangeliu.“ (Řehole čl. 4).

Do současné doby jsme se s výraznou převahou věnovali svému životu s Bohem v církvi a ne ve světě (s lidmi), přecházeli ze života k evangeliu a ne z evangelia k životu a tak nám tu vznikl určitý dluh. Na to upozornila generální kapitula našeho řádu v Budapešti 2008 a z jejích závěrů jednoznačně vyplývá, že nadešla doba skutečně aktivního vstupu „do světského světa člověka“ s odhodláním a očividnou zodpovědností prakticky svědčit a hájit pravdu, spravedlnost, svobodu, mír, lidská práva a důstojnost člověka, celistvost stvoření a ostatní křesťanské hodnoty, čímž by se měl vyrovnat výše uvedený nepoměr, splatit náš dluh světu i církvi.

Jsmo součástí církve, která putuje společně s celým lidstvem po cestách dějin. Žije ve světě a ačkoli není z tohoto světa (Jan 1, 14-16), je povolána k tomu, aby mu sloužila tím, že bude věrná svému nejnuitnějšímu povolání. Základním posláním církve je apoštolát, tj. veškerá činnost zaměřená k šíření Kristova království všude na světě, aby se všichni lidé stali účastnými spasitelného vykoupení a jejich prostřednictvím tak byl celý svět usměřován ke Kristu. Tak i my, sekulární františkáni, jsme se všemi lidmi dobré vůle povoláni k tomu, abychom budovali svět, který je bratrštější a více odpovídá evangeliu, aby se tak uskutečňovalo Boží království. Proto máme náležitě a v křesťanském duchu služby vykonávat to, za co máme odpovědnost (viz Řehole čl. 14). Naším posláním je žít evangelium ve světě, ne se od světa izolovat.

Evangelium je naší živou inspirací k zásadním mravním, sociálním a společenským postojům. Náš apoštolát ve světě představuje snahu utvářet v křesťanském duchu smýšlení a mravy, zákony a struktury společnosti, ve které žijeme. Zde na poli práce, povolání, studia, bydliště, volného času nebo družných setkání jsme nejpovolanější pomáhat svým bližním a to takovým spojením života s vírou, jakým se stáváme světlem světa:

- solidností ve všech záležitostech, jíž získáváme všechny pro lásku k pravdě a dobru a nakonec pro Krista a církve;

- bratrskou láskou, která nám umožňuje mít účast na životních podmínkách, práci, bolestech i tužbách našich bratří i sester a připravovat pomalu a citlivě srdce všech k působení spasitelné milosti;

- uvědoměním si svého podílu na budování společnosti, s nímž se snažíme naplnit své působení v rodině, ve společenském životě a v povolání křesťanskou velkodušností.

Tak umožnit všem poznat křesťanství jako způsob života, který je možno praktikovat a dát tak svému životu smysl. Vždyť křesťan, a zvláště františkán, má být tam, kde se děje bezpráví, kde je ubíjen život a pošlapávána lidská důstojnost, aby tam v Kristově jménu přinesl naději a napomohl utiskovaným k právu a svobodě, bránil křesťanské hodnoty. Duchovní život, vědecké bádání, zbožnost, kultura a vzdělanost je třeba vnímat jako výraz bytostné potřeby člověka, tedy něco, co mu pomáhá být lépe člověkem. Řád mravní tak musí předcházet řádu právnímu. Proto je třeba zastavit a zvrátit úpadek práva a morálky, dosáhnout společenského života ve smyslu spolkovém, místním a sousedském. Ten je založen na chuti prožívat spolu nějaký čas, nejen se zavírat do svých osobních, pracovních nebo rodinných či duchovních životů. Všichni mohou v této věci něco dělat. Žijeme tedy svůj život ve světě skutečně křesťansky nebo si

ve světě na křesťany jen hrajeme?

Je potřeba si se vši důsledností uvědomit a přijmout za své, že nevhodnějším znamením, které ukazuje, že Kristus žije ve svých věrných, je svědectví, jež každý z nás podává celým svým životem, pramenícím z víry, naděje a lásky. Jako občané tohoto světa musíme spolupracovat na budování a řízení časného řádu, hledat ve světle víry vyšší zásady pro své jednání v rodinném životě, v zaměstnání, v kultuře, sociálním a veřejném životě a při vhodné příležitosti je vhodným způsobem sdělovat druhým. Vždyť veřejnou bohοpοctou a modlitbou, pokáním a dobrovolným přijímáním námah a životních trápení, čímž se připodobňujeme trpícímu Kristu, můžeme zasahovat všechny lidi a přispívat ke spáse celého světa. Mysleme na větší vnitřní jednotu mezi našim praktickým životem a naší vírou, lepší využívání duchovního bohatství církve i řádu v našem životě i v životě světa, na vymanění se z náboženského stereotypu formálností duchovní obnovou, oživením víry, formací, očištěním se od neužitečných nebo zastaralých postojů, metod a postupů.

Znamená to posílení a zaměření naší aktivity dle místních podmínek, okolností a možností našich společenství a členů, zejména do výše uvedených oblastí. K tomu můžeme použít všechny legální způsoby, některé z nich jsou uvedeny níže. Bude to od každého z nás vyžadovat osobní postoj víry, prosazovat skutečně univerzální pravdy, protože je známe a jenom se někdy tváříme tak jako by nebyly – přijmout představu, že nejsou, je totiž jednodušší a zbavuje nás to nepříjemných závazků. Je třeba něco dělat pro to, aby pravda a láska zvítězila nad lží a nenávistí.

Příklady některých základních způsobů aktivity:

1. *Nebojácně žít ve světě podle evangelia.* Náš život musí být založen spíše na osobní odpovědnosti před Bohem než na zvyklostech. Uvědomělý život podle evangelia vyžaduje zdůraznění vzdělání ve víře jako nutného předpokladu pro dialog se světem a pro převzetí odpovědnosti za svůj život ve světě a své působení na svět. K tomu je třeba

- hlouběji poznávat Ježíše Krista a Písmo svaté
- rozvíjet cílenější a hlubší studium našich základních řádových dokumentů
- podrobněji se seznámit s nejdůležitějšími církevními dokumenty a dokumenty Učitelského Magisteria církve vyjadřujícími se k životu křesťana ve světě
- nebát se působit na svět a vést s ním dialog.

2. *Posilovat základy občanské společnosti.* Občanská společnost je charakterizována vlastní schopností mít určitý program, který směřuje k podpoře svobodnějšího a spravedlivějšího společenského života, v němž se různé skupiny občanů sdružují a aktivizují, aby vytvářely a vyjadřovaly své záměry, uskutečňovaly své základní potřeby a chránily své oprávněné zájmy. Tomu musí odpovídat i politicko-mocenský systém společnosti.

a) podpora demokracie, která není pouze výsledkem formálního dodržování pravidel, nýbrž také plodem uvědomělého přijetí hodnot, na nichž se zakládají demokratické postupy: důstojnost každé lidské osoby, respektování lidských práv, přijetí „společného dobra“ jako cíle politického života a jeho normativního kritéria.

- hájit zásadu subsidiarity, tzn. co mohou jednotlivci provést z vlastní iniciativy a vlastním přičiněním, to se jim nemá brát z rukou a přenášet na společnost, takže všechny společnosti vyššího řádu musí zaujímat vůči nižším společnostem postoj služby, tedy ochrany, podpory a rozvíjení
- podporovat participaci (spoluúčasť) v aktivitách, jejichž prostřednictvím občan jako jedinec nebo ve sdružení s jinými, přímo nebo skrze své zástupce, přispívá ke kulturnímu, ekonomickému, společenskému a politickému životu občanské společnosti, k níž patří
- podílet se na správě společnosti aktivní účastí ve volbách do parlamentu či samosprávy jako volič kandidáta žijícího křesťanskými hodnotami anebo s přihlédnutím ke svým schopnostem a možnostem jako takový kandidát
- aktivně dávat médiím na vědomí své stanovisko na jimi zveřejňované věci, vyjadřovat se v nich ke společenským událostem dotýkajících se vlastního životního postoje.

b) ochrana a rozvíjení lidských práv jako prostředek uznávání a respektování důstojnosti lidské osoby. Tato práva zahrnují především uspokojování základních potřeb osoby na tělesné i duchovní rovině.

- používat lidská a občanská práva, povinnosti a svobody k naplnění našeho poslání ve světě v souladu s křesťanskou morálkou

• dbát na správné uplatňování osobní svobody, což vyžaduje přesné vymezení ekonomického, společenského, právního, politického a kulturního řádu.

3. *Utvářet civilizaci lásky.* Láska v pravdě, kterou Ježíš Kristus dosvědčil svým pozemským životem a zejména svou smrtí a vzkříšením, je hlavní hnací silou pravého rozvoje každé lidské osoby i celého lidstva. Ona dává pravou náplň osobního vztahu k Bohu a k bližnímu, je principem nejenom mikro-vztahů: přátelských, rodinných a vztahů uvnitř malých skupin, ale také makro-vztahů: sociálních, ekonomických a politických. Život lásky v pravdě vede k pochopení toho, že přijmout hodnoty křesťanství je prvkem nejenom užitečným, ale i nezbytným pro vytváření dobré společnosti a pro opravdový integrální rozvoj člověka.

• spolupracovat podle svých vlastních schopností a možností na uskutečňování společného dobra a na jeho rozvíjení; „společným dobrem“ rozumíme souhrn podmínek společenského života, které jak skupinám, tak jednotlivým členům dovolují úplnější a snazší dosažení vlastní dokonalosti, přičemž není cílem samo o sobě, ale má hodnotu jedině s ohledem na dosahování posledního cíle osoby a na univerzální společné dobro celého stvoření

• být nositeli míru a pokoje, kdy obojí je založeno na správném pojetí lidské osoby a vyžaduje budování pořádku na spravedlnosti a lásce, přičemž láska spravedlnost překračuje, neboť mezilidské vztahy se nemohou řídit jedině podle měřítka spravedlnosti

• dbát na solidaritu, tj. sdílení dober hmotných i duchovních, která je přímým požadavkem lidského a křesťanského bratrství, protože všichni jsme odpovědní za všechny

• dle svých možností poskytovat službu v různých oblastech společenského života provázenou úsilím o vlastní vnitřní obnovu

• žehnat všem, se kterými se setkáváme (přátelům, známým, sousedům, nadřízeným, podřízeným, spoluzaměstnancům), státním činitelům i politikům a modlit se za ně, aby zodpovědně rozhodovali a jednali v zájmu „společného dobra“.

Použitá literatura:

Řehole SFŘ - Dokumenty SFŘ, 2008, PROFI-TISK GROUP s.r.o., NR SFŘ v ČR

Konstituce pastorální o církvi v dnešním světě Gaudium et spes a Dekret o apoštolátu laiků - Dokumenty II. Vatikánského koncilu, Zvon, Praha 1995

Kompendium sociální nauky církve, Papežská rada pro spravedlnost a mír, (Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří 2008)

25.1.2010

Zpracoval: br. Václav Petr Němec OFS

Příloha č. 2

Přehled hospodaření za rok 2009

Výdaje:

Volební kapitula NR SFŘ na Velehradě	
celkové náklady	43017,- Kč
Konference sv. Anežky v Praze 16.-18.10.2009	
celkové náklady	43085,- Kč
Náklady na tiskoviny (dokumenty a kniha o Anežce)	106175,- Kč
Příspěvek Mezinárodní radě SIOFS (1 euro 933 Euro)	24220,- Kč
náklady na Zpravodaj	3768,- Kč
cestovné členů NR	16748,- Kč
další náklady na semináře, poštovné, poplatky bance	34031,- Kč
CELKEM náklady	271044,- Kč

Příjmy:

Členské příspěvky z MBS	121735,- Kč
Přijaté dary a příspěvky	27849,- Kč
Účastníci seminářů	20640,- Kč
Prodané tiskoviny, nášivky	52436,- Kč
Konference o sv. Anežce příspěvky a dary účastníků	26215,- Kč
úroky z účtu	1413,- Kč
CELKEM příjmy	250288,- Kč

Výdaje byly v roce 2009 o 20756,- Kč vyšší než příjmy.

Váš nebeský otec přece ví, že to všechno potřebujete.

Mt 6,32

Národní rada Sekulárního františkánského řádu ČR

vás srdečně zve na tradiční
MARIÁNSKOU POUŤ PRAHOU
(272. ročník)
v sobotu 1. května 2010

Program:

10.00 - mše svatá v kostele Panny Marie Andělské (kapucíni u Lorety):
11.00 - přestávka na občerstvení
11.30 - Loreta: Zahájení, Loretánské litanie a začátek růžence
12.00 - kostel sv. Jana Nepomuckého
12.30 - kostel Panny Marie Vítězné (Pražské Jezulátko - karmelitáni)
13.00 - kostel Panny Marie pod Řetězem (maltézští rytíři)
13.30 - kostel sv. Františka z Assisi (křížovníci)
14.00 - modlitba Zdravas královno na Staroměstském náměstí na místě, kde stála socha P. Marie
14.30 - kostel Sv. Jakuba (minorité)
15.15 - kostel Panny Marie Sněžné (františkáni) Te Deum před vystavenou Nejsvětější svátostí
V každém z kostelů se budeme modlit jeden desátek růžence.

Vítězná od věků

Historie a tradice:

V roce **1652** dal postavit Ferdinand III na Staroměstském náměstí v Praze sloup se sochou Panny Marie na poděkování za vítězství Pražanů nad Švédy v r. 1648. Barokní sochu zhotovil sochař Jiří Bendl. Terciáři (kajícíci) od kapucínů na Hradčanech začali konat v tomto roce poutě z kostela Panny Marie Andělské na Staroměstské náměstí. V roce **1918** (3. 11.) byla socha Panny Marie stržena. Pan biskup Podlaha v reakci na tuto událost prohlásil, že je částech - jako prosbu za kostelů – podle počtu hvězd nad posvěcen kostel Panny Marie pak ještě další – před válkou a vlastní sochu se nezapomnělo. českých emigrantů vytvořil Ital Marie, kterou posvětil 10. 12. Nepomucenu K. Micara – první V letech **1955 –1993** byla tato s v a t o p r o k o p s k é h o Chicaga. Po změně politických Lady in Exil“ Panna Maria slavnostní bohoslužbě v bazilice na Strahově. Zároveň byla františkánským řádem tradice Na letošní rok jsme zvolili otcem svatým Františkem za století“. V průběhu poutě, která z Hradčan přes Malou Stranu, navštívíme několik kostelů, ve kterých se budeme modlit vždy jeden desátek růžence:

třeba okolo Prahy v jejích nových odpuštění- vybudovat 12 nových její hlavou. V roce **1937** byl Královny Míru v Praze Lhotce a dále po roce 1989. Ale ani na V roce **1954** z iniciativy a darů prof. Monteleone sochu Panny v české papežské koleji v římském nunciatus v Československu. mariánská socha v zahradě českého benediktýnského opatství v Lisle u poměrů v naší vlasti byla „Our z exilu přivítána 4. 9. **1993** při Nanebevzetí Panny Marie v Praze o b n o v e n a S e k u l á r n í m mariánských poutí Prahou.

téma: „S Pannou Marií a naším pokoj a dobro v Evropě 21. se jde historickou částí Prahy – Karlův most, Staré Město pražské

Kostel Panny Marie vítězné (Pražské Jezulátko)

Kostel Panny Marie pod řetězem, kde byl umučen sv. Jan Nepomucký

Kostel sv. Františka z Assisi (u křížovníků), kde uctíme ostatek sv. Anežky Přemyslovny

Kostel sv. Jakuba (minorité)

Putování zakončíme slavnostním požehnáním v kostele Panny Marie Sněžné (františkáni).

Jarní formační seminář

19. 3. – 20. 3. 2010 Brno – Petrinum

Pátek 19. 3.: 17.00 hod. mše sv. v kapucínském klášteře (Kapucínské nám.)

18.00 hod. ubytování (Petrinum)

19.00 hod. večere po františkánsku (z vlastních zásob)

20.00 hod. nešpory, společná adorace (kaple Petrinum)

21.00 hod. kompletář, možnost osobní adorace

Sobota 20. 3.: 7.00 hod. ranní chvály (kaple Petrinum)

7.30 hod. snídaně v restauraci

8.30 hod. mše sv. (P. Bonaventura, kaple Petrinum)

9.45 hod. katecheze přednesená papežem Benediktem XVI. 13.1.2010 v Aule Pavla VI. ve Vatikánu

10.00 hod. Naše přítomnost ve světě (Václav Němec, závěry GK k životu sekulárních františkánů v současném světě rozpracované pro naše NBS, bude ve Zpravodaji – účastníci si připraví dotazy, připomínky a návrhy na doplnění)

12.00 hod. Anděl Páně, polední modlitba církve

12.30 hod. oběd v restauraci

14.00 hod. Zlepšení komunikace (naše webové stránky – sr. Marta Ševelová, P. Bonaventura, účastníci si připraví dotazy, připomínky i návrhy na změny)

15.00 hod. Závěr a požehnání.

Nová adresa sekretariátu NR:

Marta Ševelová

Hrnčířská 417/22

751 31 Lipník nad Bečvou

Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, tady i ve všech tvých kostelích na celém světě a chválíme tě, protože svým Svatým Křížem jsi vykoupil svět.

T

Vydává Národní rada Sekulárního františkánského řádu pro vnitřní potřebu řádu.
Adresa sekretariátu: Marta Ševelová, Hrnčířská 417/22, 751 31 Lipník nad Bečvou,
e-mail: info@sfr.cz, <http://www.sfr.cz>; číslo účtu: 189969375/0300   Neprodejné.